

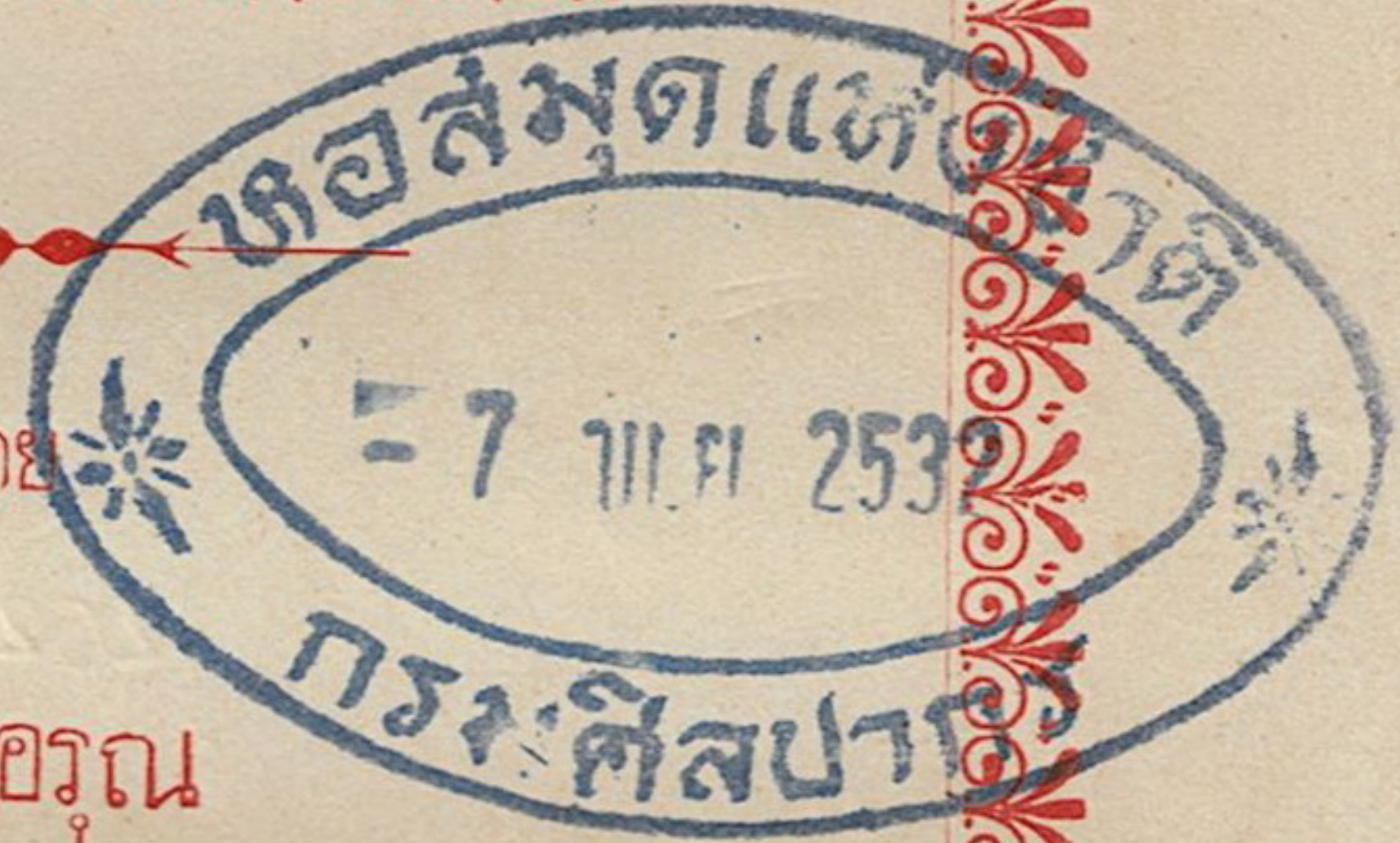
บทละคร ร้อง

เรื่อง

ปราบฮ่อ หรือ สาวดวงเดือน

โดย

แสงอรุณ

สำหรับ

ละคร เฉลิมกรุง

พ.ศ. ๒๕๕๗

แผ่นที่ 18
ได้รับจาก
เมื่อ
เลขที่

เลขห้อง 104

เลขหมู่ 895.91202
ค 966 ฆ

เลขทะเบียน 6.32.0 15541

ตัวละคร

เรื่อง “ปราบฮ่อ”

๑ หลวงวิเศษสงคราม อายุ ๓๕ ปี ผู้บังคับการกองระวังหน้า
กล้าหาญ

๒ นายร้อยตรี พิเชษฐ์ อายุ ๒๔ ปี เดี่ยวฉลาดประกอบด้วย
ความรู้ และ ชี้อ ดัศย
กล้าหาญ หา ตัว จับ ยาก
อดทนต่อ ความ ทุกข์ให้
แก้ราชการเป็นใหญ่ กอง
ลาด กระเวน

๓ นายร้อยตรี วิชิต อายุ ๒๓ ปี กองลาด กระเวน น้ำใจ
สุจริต กล้าหาญตลอดทน

๔ ตำรวจเวรเดือน อายุ ๒๐ ปี ดาวอุบถ ฉลาดมีความ
คิดอย่างสุขุม ใจคอกล้า
เด็ดเดี่ยว มีเมตตาจิต
กำพร้า บิดา

๕ แม่เฒ่าคำแปง

อายุ ๔๕ ปี มารดาสาวดวงเดือน รัก

ถูกใจคอเย็น ตั้งท่ามา

หา กิน อยู่ แทบ หนอง คาย

๖ สาวยวงคำ

อายุ ๑๘ ปี คู่ทุกข์คู่ยาก ของสาว
ดวงเดือน

๗ หัวหน้าฮ่อ

อายุ ๔๒ ปี ใจเหี้ยมหาญ

นอกจากนี้ ยังมี พลทหารไทย ทหารฮ่อ แด่ถึงสัตว์

ในป่า พอสมควร แก่เนื้อเรื่อง

ชุดที่ ๑

ปราบฮ่อ

(ฉาก ใน บ่า ระหว่าง เขา เขตร หนอง คาย เปน เวลา
เย็น พระอาทิตย์ ยอแสง แรก เบ็ด ฉาก มี ดึงสัตว์ ออก พอ
ควร คนตรี บรรเลง เพลง เขมร ไทรโยค)

เขมรไทรโยค รับ คนตรี ๑ (ลูกคู่) ๑ แสงรังษี,
ระพี ผ่อง, ด่อง แสง ฉาย ค่อย เกิดอน คลาย, หาย ดับ, ดับ
เห็ดยม ฆา (เป็ดยว เอย อาตุรแด) คดิม ฌอุม, พุ่ม
ไม้, ในวนา แกว่งไป มา, วายุพัศ, ดัมผัค พาน
(ดรั้อย) พระพาย พัด พา ผกา หอม หวาน
กดิน ทรายการ

๒ ละลวน หดาก, มาก สัตว์, จิตคุบาทว์ วัง เกิดอน
กาด, ดาษ คง พง สดอน (เ็ดียว เอย ฤทัย ดยอง)
เทียว ลัด เาะ, ละเมาะ ไม้, ไต่ ตาม ดอน ชน หอน, โหย
หวน, คร่ำ ครวญ คราง

(ล้อ)

ดัดบ คำเนียง

ดั่ง เลี้ยง ฤๅ จาง

โหย ปาน นาง นุช ที่ ฤดี ฐาน

(พอ คนตรี จบ ดึงหัดตัว ค่อย ๆ ย่อย หาย เข้า บ่า ไป

นาย ร้อย ตรี พิเชียร กับ นาย ร้อย ตรี วิจิต และ พด ทหาร

๒ คน เทียว ลาด ตระเวน ออก มา)

พวง ร้อย รับ คนตรี ๑ (พิเชียร) เณรมิ ชาติ,

ลาด ตระเวน, เจน ผก หัด น้อม มนต์, ประวัติ ชาติ, องค์ อาจ

หาญ เชี่ยว วิชา, เชิง ประกอบ, รอบ รู้ การ ยอด ทหาร,

อุทก ษเยศ, ประเทศ ไทย ดัด ชีพ, หันบ อดอง, มิ ปอง รัก

พร้อม เพียง พรัก, สุจริต, อุทิศ ให้ เพื่อ รักษา อิศรภาพ,

ปราบ พาด โภย ชู เชิด ไว้, เกียรติยศ, ปราบ ฏ ขยาย ทั่ว

๕ คำ เจริญ (เดิน ตรวจ ตาม เคย และ ปกฤษา กัน)

มอญ ดู ดาว ๑ (พิเชียร) ผม ประหลาด ใจ,

กระไร อยู่, ไม่ รู้ แน่ นับ ตั้ง แต่, เรา ตี แหก, มัน แตก พ่าย

มัน สงบ, หลบ ไป, ไม่ กล้า กลาย นี่ คง ย้าย, ไป ที่อื่น, พิน

ดั่ง ตัว (วิจิต) บาง ที่, อาจ เปน, เช่น นั้น ได้ ถึง

ปราบฮ่อ

๓

อย่างไร,มัน คง พา,กัน มา ยั่ว ก็ อั้ง,เรา ขย,บให้ นัว,
เมื่อไม่ กั้ว,เรา ก็ ปราบ,ให้ ราบไป (พิเชียร) บรรดา
กอง,ลาด ตระเวน,เกณฑ์ ดับ อยู่ ยังไม่ รั,ว่า มัน คง,
ยัง ที่ไหน เพราะฉะนั้น,เรา อย่าได้,คิด ไว้ ใจ จะ เกิด

โภย,ชนที่ หลั่ง,ระวัง การ (วิจิต) ถูก ละ ครับ,อ้าย
พวก ฮ่อ,ก็ ใจ ร้าย ไม่ กั้ว ตาย,ชาติ นั้ก เถง,เก้ง ใจ หาญ
ถึง ยับ เย็น,ก็ ยัง ชุ่ม,คุ่ม กัน พาด มา ต่อ ต้าน,ทวน กำ ตั้ง
ทุก ครัง คราว ๗ ๘ คำ เจริญ

(พิเชียร) นั้ นั้ ชั้ ครับ เมื่อ เรา รั ดั้ ก เช่น นั้ เปน
การ ดี ที่ ดี จะ ได้ เปน เครื่อง ดั้ ก ใจ ไม่ ให้ เผลอ เรอ
แต่ ฌม ยัง ดั้ ง ดั้ ย นั้ ใน การ ที่ กอง ลาด ตระเวน อื่น ๆ
ดึ้บ ยัง ไม่ ได้ ความ ว่า มัน คง อยู่ ที่ ไหน

(วิจิต) อย่างไร ก็ ดี ฌม เชื่อ ว่า มัน คง ครัน
คร้าม ต่อ ความ ระวัง รักษา ของ พวก เรา อยู่ มาก นั้ เพราะ
มัน เคย เห็น แะ เคย เกรง มา มาก แล้ว

(พิเชียร) พวก ที่ เรา แยกไป ดึ้บ จะ ได้ ความ อย่าง
ไร บ้าง ก็ ไม่ ทราบ เพราะ ยัง ไม่ ได้ มา รายงาน

(วิจิต) คง จะ กลับ มา ราย งาน ใน ไม่ ช้า ดอก ครัว

(พิเชียร) งั้น เรา ตรวจ ต่อ ไป หรือ แล้ว คุณ
ถึง ไป แยก กับ ผม ช่าง หน้า นี่ ก็ ไกล กองทัพ มา มาก แล้ว
แต่ เชื่อ ว่า ไม่ อันตราย

(วิจิต) ไป ชี้ ครัว (พากัน เดิน หาย เข้า ป่า ไป
พินพาทย์ ทำ เพลง ดึง ไม้ นวม ลัก ครัว ได้ ยืน เคียง บน
นาย ร้อย ทั้ง สอง กับ พล ทหาร ถอย ออก มา พวก ฮ่อ ก็
รุก ยิง ตาม ออก มา นาย ร้อย ทั้ง สอง เข้า แอบ บัง ต้น ไม้
ยิง ต่อ ลี้ พล ทหาร สอง คน คอย ยัด ดูก ส่ง ให้ ยิง กัน
อยู่ พัก หนึ่ง ฮ่อ ล้ม ตาย ลง หลาย คน ใน ระหว่าง นั้น
พล ทหาร สอง คน ไม่ ทน ระวัง หลัง มี ฮ่อ ล่าม คน แอบ
มา ช่าง หลัง ยิง ถูก นาย ร้อย ทั้ง สอง แด พล ทหาร ๗
คน หนึ่ง ล้ม ลง ตาย นาย ร้อย ทั้ง สอง กลับ หัน ไป ยิง
พวก ฮ่อ ล่าม คน นั้น ตาย แล้ว ถึง ได้ ล้ม ลง แต่ กระนั้น
ยัง ยิง จน บน หุด ดมื่อ นาย พิเชียร หมด สติ สลบ นาย
วิจิต ยัง มี สติ ชัก กระบี่ ออก จะ ฆ่า ตัว ก็ พอ พวก ฮ่อ

อีก พวก หนึ่ง กร เข้า มา จับ ไว้ ทน
หนึ่ง หนี ไป ได้)

พล ทหาร อีก คน

ปีติ ม่าน ฆ่า เวลา ครัว หนึ่ง

(เบ็ด ใหม่ ฉาก อย่าง เดิม เปน เวลารাত্রี เดือน
ชมุก ชมัว นาย ร้อย ตรี พิเชียร นอน สดบ อยู่ โดย พวก
ฮ่อ คิด ว่า ตาย จึง ไม่ จับ ไป คน ตรี ทำ เพดง เคดมาช
พอ หยด พิเชียร พน)

สร้อย มยุรา รับ คน ตรี ๑ (ลูกคู่) ดู เวลารাত্রี,
ดี เจิด จา, จันทร เยี่ยม พ้า, ส่อง กระจ่าง, สว่าง หาว ดม
ระบัด, พัด พราว, น้ำ ค้าง พราว สดของ หนาว, ใน พนัศ, บัณ
เณาะ กรัง, หริง เรไร, ใน พง แจ้ว วิเวก แว่ว, เปดียว
กระมล, หม่น หมอง ดี โอ้ นาย หนึ่ง, พัง สังเวช, ยาม เหตุ
มี ทอด อินทรีย, กดง คว่าง, อยู่ กด่างไฟร เดชะ สัตย์,
กตัญญู, ช่วย ชู เชิด ความ ประเสริฐ, ก่อ หนุน, นุกูล ให้
แต่ พอ คอง, ดออง น้ำ ค้าง, สว่าง ใจ พน ชน ได้, นาย พิเชียร,
จวน เจียน ตาย ๗ ๖ คำ เจริญ

(ฟัน ลูก ชน โง่เงา ดั่งสัง เมื่อ เวศา เห็น เดือด แห่ง
 คัดเลือด พอ นึก ได้ ว่า ตน ถูก บน ฆ่า ศัก ยิง มี ชีวิต อยู่
 ดีใจ ยก มือ ไหว แล้ว นึก ผ่า ฟัน แผล รูด กัด เจ็บ ปวด
 เปน กำดัง ล้วน ลักด ทน ความ เจ็บ)

ข้าโหย รับดนตรี ๑ (ลูกคู่) เชื้อ ทหาร, มีด ทาน,
 ลัก ทอน จิตร ฝัน ทน พิศม์, เจ็บ ยวด, ปวดใจ หาย นึก
 ผ่า ฟัน, แผล ไว้, นึก ใจ ชาย มี เกรง ตาย, เปน ห่วง, ดวง
 ชีวิต (พิเชียร) เพราะ ประมาท, อาจ เกิน, ฝืน ญเหตุ
 ก่อ อาเภท, แทบ จะ หมด, ชีพ ปลด ปลิด ถึง กระนั้น, ก็
 มียก, กัดว ลัก นิด, ขอ ประชิต, คัด ต้าน, พวก พาด ไภย แต่
 นี้ เพื่อน, เหมือน ชีว, ที่ มา ด้วย, จะ มอด ม้วย, หรือ ว่า ด,
 หันไป ได้ เปน ลุด รู้, หรือ เหตุ ยับ, ถูก จับ ไป, นำ สงสัย,
 ไม่รู้ เห็น, เปน ใจ กัน ๆ ๖ คำ เจรจา

(พิเชียร อด ทน ความ เจ็บ) ผล ของ ความ ประมาท
 ย่อม อนตราย เปน บุญ ที่ ลุด ที่ ไม่ ถึง กับ ชีวิต แต่
 นำ สงสัย จริง ๆ คุณ วิชิต กับ พล ทหาร สอง คน ไม่ ทราบ
 ว่า ไป ไหน ถ้า เกิด ล้ม ตาย ก็ คง เห็น ศพ หรือ บาง

ที่จะถูกจับไปกระมัง (เหี้ยวไปมาเห็น ศพ พดทหาร
คนหนึ่ง ฮ่อ ดากไปทั้ง ไร่ข้างพุ่มไม้) เอ๊ะนั่น
อะไร (ค่อยทรงตัวลุกขึ้นไปดูตกใจ) ไร่อันตราย
เสียแล้ว (หักใบไม้มาคลุมไว้สักระยะ) นี่หน
ทางที่จะกลับค่ายไปข้างไหนก็ไม่ทราบ เคยจำไม่
ได้เอาที่เหี้ยว (ครอง) ฮี้ ไม่รู้ก็ไปที่ละนะ

ทยอยญวน รับคนตรี ๑ (ลูกคู่) ไร่ชื้อชาย,
หนุ่ม นาย ร้อย, เคี้ยว ร้อย จิตร ทั้ง ปวด พิศม์, แปลบ
ปลาบ, วาบ ใจ ห้วน คำนับ ดา, ศพ เพื่อน, เพื่อน ช้วน
อุด้าห์ ดัน, ดันไป ค่าย, ไม่รู้ทาง ๒ คำ โอ้ร้าย (คำนับ
ดา ศพ ผัน ความ เจ็บ เดิน เคา ไป ค่าย)

(บ๊ิด ม่าน)

ชุดที่ ๒

พนอ ดาว

(ฉาก ส่วน ดอกไม้ หน้าบ้าน ดาว ดวงเดือน ใน เขต
โกดัง เคียง กับ หนอง คาย แด เห็น เรือน แด กระได ลง ส่วน
แด มี ถนน ผ่าน หน้าส่วน เปน เวลารাত্রี ดึก สงัดโกดัง รุ่ง
เดือน สว่าง ชมุก ชมว คั่น เคียง กับ ชุด ที่ ๑ แรก เปิด ฉาก
ไม้ มี ตัว ลคร คนตรี บรรเลง เพลง เขมร บั๊ แก้ว)

เขมร บั๊ รับผิดชอบ ๑ (ลูกคู่) ดึก กำจัด, บั๊ จุฑ
สมัย, จะโกดัง รุ่ง โชติ ช่าง รุ่ง, ศศิธร, อำพร สว่าง ชุ่ม
กระเซ็น, เย็น ดออง, ถ่อง เทือก ทาง ระกะดัง, ดว้ย แมก
ไม้, ไกวไป มา วิเวก แว่ว, ไก่ แก้ว กระชัน, เจอย ชัน ชาน
เสนาะ หวาน, โสตร์ สดับ, จั๊ จิตร ช่า หอม तरहบ,
บุบผา ชาติ, ดาษดา พระ พาย พา, ส่ง ประทิน, กดิน ขจร ฯ
๔ คำ เจริญ

(นาย ร้อยตรี พิเชียร เดิน หาด ทาง มา มี กิริยา เห็นอย

อ่อน ทั้ง ปวด แผล เหลือ ทน เดิน บ้าง หยุดพัก บ้าง มา นะ
จะไปให้ถึง ค่าย เต็มอ)

ทุกขณะ ๑ (ลูกคู่) ยอด ทหาร, ชาญไชย, ไม่
ขาม เชิด แม่ จะ เห็นจ, เห็นอย ด้ ทน, เดิน จน อ่อน ทั้ง
ปวด แผล, เฝียวโน, ใจ รอน ๆ ทั้ง อด นอน, ด้ ทอน พดาง,
หลงทาง มา (พิเชียร) บ่ลาดไฉน, ไปไม่ถึง, ซึ่ง ค่าย พัก
ดึก ก็ นึก, นึกใจ, กระไร หนา เห็นอย ก็ เห็นอย, เมื่อย
เพื่อย, ดะเหี้ย มา หรือ หลง บ้าง, มา ทาง ผิด, ฤทธิ เดอะถาน
อ้า เทพเจ้า, เขาใหญ่, ใน บ้าง ชั่ว อำนาจ ด้ ตย, กัดเวท, ชี
วืทหาร ช่วย ชุบ ชู, อย่า เพื่อ ให้, ถึง วาย ปราณ ใน
ก่อน การ, สงคราม, ยาม พัว พัน ขอ ส้ม ปอง, ฉลอง ชาติ,
พิฆาฏ ให้ เหยน โอ้ เหล่า เฝย, ด้ ตร, หมู ร้าย นั้น ไป
จน กว่า, จะ สงบ, เติกร รม กัน แล้ว ชั่ว, จะ ดั้นไป, ไม่
เฝย คาย ๗ ๘ คำ เจริญ

(พิเชียร) นำ เฝย คาย แม่ ชั่ว ิทร ผม จะ ดั้น ด้ ไป
ใน เวลานี้ ก่อน ที่ ปราบ ปราบ โอ้ เหล่า ร้าย ยัง ไม่ สงบ

ถึง กระนั้น ขอให้ได้ ทำการให้ เต็ม ฝีมือ อีก ลัก ครั้ง หนึ่ง
 แม้ ชีวิต จะ อันตราย เสีย ก็ไม่ ว่า นี่ หาก ว่า เพราะ พระ
 บารมี ยัง ปก เกศา คมครอง อยู่ ไ้ พวก ลัทธิ มั่น นึก ว่า
 ตาย เสีย แล้ว ถึงได้ ทิ้งไว้ แต่ อย่างไร ก็ดี เมื่อ ชีวิต
 ยัง อยู่ ตราบใด จะไม่ ยอมให้ ไ้ เหล่า ร้าย หมิ่น ประมาท
 ต่อ ชาติ เปน อัน ชาติ แม้ จะ เสีย ชีวิต ก็ ยัง ดี กว่า ที่ จะ
 ให้ หมิ่น มา หมิ่น เช่น นั้น แต่ น่า เปน ที่ ยินดี อยู่ บ้าง หาก
 ชีวิต จะ เสีย ไป ใน เวลานี้ ซึ่ง อยู่ ใน ระหว่าง สงคราม
 แต่ น่า เสียใจ ที่ ทำการ ฉลอง ชาติ ยัง ไม่ สำเร็จ (เดิน ต่อ
 มา ฝน ห้าม ต่อ ความ เจ็บ ปวด แผล ก็ ยัง มี พิศม์ กำเริบ
 ขึ้น ทุก ที่)

โอ้ ดาว ๑ (ถูกคู่) องอาจ หาญ, เขียว ชำญ ลุด,
 บรุษ สยาม มีได้ ชาม, ความ เจ็บ ยวด, ปวด ไม่ หาย ถึง
 กระนั้น, อุดาหะ, เดิน ตะกาย ไ้ แทบ สดาย, เพราะ ความ เจ็บ,
 เห็น บอรา เหลือ ยัง จิตร, พิศม์ กำเริบ, กระ เถิบ หนัก
 เข้า สลัก, ใน ดวง จิตร, พิศม์ ร้อน ชำ ลุด จะ ทรง, กาย

ดำเนิน,เดิน ต่อ มา ดม ฤๅ,สลับ เมื่อค,เหือด หายใจ ฯ

๔ คำ เจริจา โอด

ปีติมานชาเวลาครู่หนึ่ง

(เปิดใหม่ ฉาก อย่าง เดิม เปน เวลา เข้า มืด แสง ทอง
ขึ้น ตัว ละคร มี นายร้อยตรี พิเชียร นอน สลับ อยู่ ข้าง ต้นไม้
ใกล้ ประตู ส่วน คนตรี บรรเลง เพลง ดม พัด ชาย เขา)

ลมพัด ชายเขา รับคนตรี ๑ (ถูกคู่) อรุณ ราง,ต่าง
แสงโรจน์,โชติช่วง พ้า ทาง แดง หัด,เยือก เย็น,เห็น
แจ่มใส ดารา เลื่อน,เลื่อน คล้อย,ถอย รับไป ทุก พุ่ม
ไม้,ผลิ ดอก,ออก แยม บาน พรรค พิhek,ผก ผิน,ป็น เรือง
หว่า แสง หา,นา ๆ,ผลา หาร สง ลำเนียง,เดี่ยว ร้อง,ก้อง
กังวาล น้ำ ดวง มาดัย,ยาม น้,น้ำ ปรีดา ฯ ๔ คำ เจริจา

อก เทล ๑ (ถูกคู่) โอ้ หนุ่ม น้อย,ร้อย ตรี,ศรี
สยาม ประสพ ยาม,เคราะห์ หลาย,ร้าย หนัก หนา นอน
สลับ,พึง สม เกษ,เวทนา ยังไม่ พน,กายา,อนารถใจ ฯ

๕ คำ เจริจา

(เปลี่ยน สีไฟ ส้มมุก ว่า เป็น เวลา ประมาณ เกือบ
 โมงเช้า ดาวดวงเดือน แด่ ดาว ยวงคำ ถัด กระเช้า
 ดอกไม้ ลงมาจาก เรือน เข้ามาใน ส่วน)

ญวน เคดำ รับคนตรี ๑ (ลูกคู่) โฉม พิลาศ,
 สอด สรวย, สรวย ดาว หน่อ เชื้อ ชาว, ดาว อุบล, ดิน หา
 ไหน กำดัด รุ่ง, เรียง ร่มย์, คม ไฉนย ดาว เจ้าไร, บิดา,
 มา แต่เยาว์ ส่องวน คม, ส้ม สกนธ์, ตน เป็น หญิง รักษา
 ยิง, ดั่ง ราก, หนึ่ง บัด เบา ยวง คำ มิตร, สนิท สนม, กดม
 เกดียง เกดดา ทุก คำ เข้า, เจ้า ลง ส่วน, เทียว พรวน ดิน
 ปลุก ต้นไม้, กรอง ผกา, บุปผา ชาติ ได้ กระจาด, เอาไป ขาย,
 หมาย ทรพย์ ดั้น อุด้าให้ เดียง, ครอบ ครว มา, เป็น อาจิณ
 หมด อัน ดั้น, ความ ทุกข์, ศุข สรรพ ๗ ๖ คำ เจริญ
 (เทียว ตรวจ ดู ต้นไม้ ใน ส่วน แล้ว ชวน กันไป เก็บ
 ดอกไม้ เอา มา กรอง)

ดาวชมดวง รับคนตรี ๑ (ลูกคู่) ดาว สรรพ,
 สรรพ ระเริง, บรรเทิง ถวิล ชวน กัน ผิน, เก็บ ดอกไม้, เด็ด

ใบ ก้าน (ขึ้น ชุ่ม ช้อย ด่อง ด้าว น้อย เอย ชวักไชว
 คว่า เก็บ ฝน แก้ว เอย) บ้าง เขียว เหลือง, เรือง ดอด,
 ดาษ ตระการ ชู ถัดบ บาน, หอม หวาน, ทุก ย่านไป
 (ตระหลบ ถัดบ หวด เชื้อ ชวน ชม เอย ดอด ดี ดด ดุคนธ
 รด หอม เอย) จัน กระพ้อ, ช่อ หนุน, พิกุล แก้ว ปลุก
 เปน แดง, แดง รวย, เติบ กรายไถ่ (ยด พฤษภ พุ่ม ชุ่ม
 มนต์ นก เอย งาม เครือ วลัย พัน ไชว ก้น เอย) บัด เวีย
 เขียว, กระ มด, หด้น เกด่อนไป ชม ถ้วยไม้, ชุ่ม ดดา,
 มติ วัน (เด็ด กาหลง ประยง แซม เอย เพร็ด พรง พวง
 ฉ่า ดวง มาดย์ เอย) ภูมรินทร์, บิน ภิมย์, ชม เกษร
 ทิชา กร, ร่อน ถดา, พา ก้น ผัน (หมู่ ภูมร เชย ช่อน เรน เอย
 แฉว เจอย จำ บกษา ชาติ เอย) ด้าว ถัดม กรม, ยม ชม้าย,
 ชาย ตา ครัน เอ๊ะไคร นัน, ห้วน ประวิง, ยัน นึง ด (พบ
 คู่ ด้รัง แต่ ปาง ก่อน เอย คดิ่ง ดาน อ้อ ทหารไทย เอย)

๖ คำ เจริญ

(กำลัง เก็บ ดอกไม้ แดไป เห็น คน นอน อยู่ ช้าง
 ทาง ค้าง คดิ่ง)

ด้อย ดาว ๑ (ถูกคู่) โอ้คู่สร้าง,ปาง ก่อน,
 นอน นิ่ง แน่ว หรือ จะ แควว,ขาด เมตตา,หรือ หนา ดู
 ไย ตึง,อิง อ้า,ไม่ ค้ำ ชู ให้ เพอง ฟุ,พน ชั่ว,ช้า อยู่ ไย
 (ดวง เดือน) ใคร นั้นใคร,นั้น น๊ะ,แปดก พลาด ทอด
 กาย พาด,กตง เกอน,เพือน จากไหน (ยวงคำ) พิดัก
 เหล็ด,เผอบ รุ,ดู หรือใคร เหตุไฉน,ไย นอน นี,ผิด ที่ จริง
 (เดิน เข้าไป แต่ไม่ โกธ นั้) (ดวง เดือน) เอะ มี แผล,
 เดือด ดาด,น้ำ หวาด แท้ หรือ ตาย แน่,ปลด ปลิด,ชีวิตจริง
 (ยวงคำ) ทหารไทย,นี้ เจ้า ค่ะ,น้ำ ประวิง ถูก ช่อ ยิง,
 แม่น ดะ,เผื่อ กะการ (ถูกคู่) นึก ส้มเภา,ตั้ง เวชจิตร,
 มิตร ต่าง ดาว สอง ดาว ก้าว,ชยับ โกธ,ให้ ส่งสาร คดำ
 ดู ตัว,ยัง ชุ่นใจ,ไม่ วาย ปราน เลี้ยว ล้วน,มิ หาญ หัก,
 ความ รักไทย ๗ ๘ คำ เจรจา
 (ดวง เดือน) เนื้อ ตัว ยัง ชุ่น อยู่ นี ยวงคำ เห็น จะ ยัง
 ไม่ตาย ดอก ก้า แต่ เปนหยิ่ง จัง มา นอน อยู่ นี น๊ะ
 (ยวงคำ) บั๊วะ เจ้า ก้า บาง ที่ จะ ถูก ช่อ มั่น ยิง
 เขา ก็ จะ เปนได้

(ดวงเดือน) เมื่อคืนนี้ ได้ยินเสียงอันหึงบางหรือ
เปล้าละ

(ยวงคำ) เปล้านี้เจ้ากา

(ดวงเดือน) ถ้าเช่นนั้น เห็นจะถูกทำร้ายมาแต่ไกล
ดอก เดินมาอ่อนใจเข้าหรืออย่างไร และถึงได้สดับไป

(ยวงคำ) ช่วยเพื่อนไว้เอาบุญเกิดเจ้ากา

(ดวงเดือน) จริงเหมือนค่อยนึกถึงได้ขึ้นไปบนเขา
เอาน้ำมาพรมให้เถอะคงจะพินเป็นแน่ (ยวงคำขึ้นไป
บนเขาคักน้ำได้ขึ้นลงมา)

(ยวงคำ) อย่ารังเกียจเพื่อนเลย เจ้ากา (ดำ
ดวงเดือนเข้าประคองศีรษะนายพิเชียรขึ้นบนคักเอาน้ำ
พรมให้เย็น ยวงคำบ๊อบโน่นบ๊อบนี่)

บังใบ รับดนตรี ๑ (ลูกคู่) ดนัย มนุษย์,บุรุษ
สยาม,ยามต้องน้ำ เย็นชื่นฉ่ำ,ทราบอารมณ์,ดำพรมให้
ได้สติ,คืนช้วน,มิบรรลย แต่ก่อนใจ,เป็นกำลัง,ตั้งตา
มอง งามแห่ง นวด,ยวดจิตร,มิตรดาว สรวย ให้
งง งวย,อำอิง,ตลิ่งจ้อง เป็นไฉน,ตัวมานอน,หล่อน

ประกอง ยิง ตรก ตรอง,ยิง อนารก,ประหตาตใจ ดาว
 เบือน อาย,ยาม นายร้อย,หม้อย ดบ รัก กระทบ,เดี้ยวด้าน,
 ล้วนใหญ่ พิเชียร ค้อย,ทรง กาย ดูก,ปดม ปดุกใจ แต่ ยัง
 ไม่,หาย ละเหี่ย,เพดัย กำดัง ๗ ๖ คำ เจริจา

(พิเชียร) เอะทำไมฉัน จึงมา นอน อยู่ที่นี่

(ดวงเดือน) บ่ทราบ เจ้า ก่า

(พิเชียร ตรอง) อ้อ—ฉัน ถูก บิน กลับไป ค่ายไม่ ถูก

เลย หลง ทาง มา ขอโทษ หล่อน คือใคร

(ดวงเดือน) ขอย ขอ “ ดวงเดือน ” เจ้า กะ

ดาว กระแซ ๑ (พิเชียร) คุณ หล่อน เหลือ,เกอ

นุกุด,มิ ญญ ดาบ ฉันไม่ ทราบ,หา คำใด,ส่มใจ หวัง

แสดง คอบ,ขอบใจ หล่อน,ซ้อน ประทัง ให้ ชั่ว,ฉัน พน,

ได้ คน มา คดอด ภาพ,จบ ทวีป,ชีพ มนุษย์ มี ดัน ดูก,

ใคร อาจ ดิม,ปดม นัก หนา ดัง ที่ หล่อน,ได้ ทำ คุณ,

การุณณา จะ เปน ตรา,ประจำ ชีวิต,คิด ทุก วัน อัน

ราคา,ความ ดี,ที่ หล่อน ขอ เปน อัน เหลือ,นิตย์,หัวใจ ฉัน

จะ ผัก ไม้,หา สิ่งใด,ให้ กำหนด เปน มิ่ง ขวัญ,คอบ ดนอง,

ปอง ถึง คุณ เกอะ มี ดั้น, โอกาส, ใน ชาติ นี คง จะมี,
 เวลา, มา อุดหนุน ได้ ทด แทน, ความ ดี หล่อก, ที่ ช้อน จุน
 เกอ การุณ, ชี วิตร ฉั้น, ไม่ อันตราย เวลา นี, มี แต่ กาย,
 หมาย ส่นอง ประวัติ ปอง, ฌดอง บุญ, คุณ ทัง หลาย
 ไป พดาง ก่อก, (ดวงเดือน) อย่า ชอบใจ, ไป เดย นาย
 ช้อย นึก หมาย, เอา บุญ, วุ่น คิดโย ๗ [๑๐ คำ เจรจา

(พิเชียร) ฉั้น รู ดัก ชอบใจ หล่อก อย่าง ดักซัง ฉั้น
 ไม่ทราบ ว่า จะหา คำหนึ่ง คำใด หรือ ดั่งหนึ่ง ดั่งใด มาแสดง
 เพื่อ ตอบ คุณ ของ หล่อก นอกจาก หน้าใจ อัน บริสุทธ
 ของ ฉั้น ถึง กระนั้น ฉั้นคง จะไม่ ยอม ละเลย ที่ จะ พยายาม
 หาโอกาส มา ตอบ แทน ความ ชอบใจ หล่อก เปน แน่ แท

(ดวงเดือน) คุณ อย่า คิด วุ่น วายไป เดย เจ้า กะ ท
 ช้อย ทำ ก็ หวัง เอา บุญ เท่า นั้น

(พิเชียร) นั้น แะ ตาม ที่ หล่อก ได้ เกอ กุด แก่ ฉั้น
 จะ เปน ดวง ตรา อัน สำคัญ ประจำ อยู่ ใน ชี วิตร ฉั้น ตลอด

เวตา,จะได้^๒พบ,ประสพ^๑ ด้มาน จะมีไป ใจ น่วง ห่วง,
 ราชการ ยัง พัว พาน,รบ พุง,ยุง^๑ สงคราม เกอะ เกิด
 มา,เปน ซาย,หมาย มุง^๑ มาท เณติม^๑ ชาติ,นดอง เจ้า,เข้า
 ด้นาม ปราบ^๑ คัก^๑ ด้ย่น,ด้^๑ทร,จุ^๑ติด ตาม พยา ยาม,รุก
 ประชิต,กิจ ฌรงค^๑ ถึง แ่น^๑ รก,ก^๑จำ หัก,ด้^๑วาคดี ปลิต
 ด้กค จิตร,ห้าม อาดัย,ไม่ ประสงค^๑ จะ ลาไป,วัน^๑ น,มี^๑พระวง
 หักใจ ปลง,จำนง^๑ ม่น,เปน^๑ อัน ๓ ๘ คำ เจริจา

(พิเชียร) ชีวิตร^๑ อัน^๑ ควร^๑ สงวน ของ ฌม ซึ่งรอด
 อยู่^๑ได้ ใน เวตา^๑ น ก็โดย^๑ ได้^๑รับ ความ อุปการะ ของ เจ้า
 หล่อน และ มารดา ของ เจ้า หล่อน บุญ^๑ คุณ ย่อม^๑ มี
 อยู่กับ ฌม เปน^๑ อัน มาก ยาก^๑ ที่ ฌม จะ ด้ม^๑ ด้ยได้^๑ มี^๑หน้า
 ซา^๑ ฌม ยัง^๑ กด้บ^๑ได้^๑ แต่งงาน กับ^๑ เจ้า หล่อน ซึ่ง^๑ เปน การ ที่
 ไม่^๑ ได้^๑ คาค หมายไว้^๑แต่ เดิม ด้ง^๑ ด้ำคญ^๑ ซึ่ง^๑ เปน ห่วง รก
 ฌมไว้^๑แน่น เวตา^๑ น ก็คือ^๑ การ สงคราม ปราบ^๑ อ้อ ซึ่ง^๑
 ฌม จะ ทอด^๑ ทง การ นดอง ชาติ อัน^๑ได้^๑มี^๑ พระคุณ แก่ ฌม
 ซึ่ง^๑ ฌมได้^๑รับ ความ ร่ม^๑เย็น มา ซ้านาน^๑ นั้น ไม่^๑ได้^๑เคย เปน
 อัน ชาติ แม้^๑แต่ จะ แ่น^๑ ห่วง เจ้า หล่อน ด้ก^๑เท่าใด ก็ ด้

ก็ไม่ยิ่งยวดไป กว่า การ รัก ชาติ อันได้ฝังไว้ใน ดวง จิตร รม
 อย่าง แน่น แผน ^๒ ความ รัก ของ รม ใน เจ้า หล่อน คง จะไม่
 ทำให้ รม ต้ม ระกุก ถึง ชาติ เพราะ ฉนั้น เปน การ จำเปน
 ที่ สุด ที่ รม จะ ต้อง ลา เจ้า หล่อนไป เมื่อ รม จะ บอก
 เจ้า หล่อน ๆ คง จะ รู้ ตัก เตี้ยใจ เคঁราไครก เปน ธรรมดา
 ของ ผู้หญิง เหตุ ที่ ทำให้ รม มั่นใจ ก็คือ เจ้า หล่อน จะ
 ไม่ ขัดขวาง ใน การ ลา ของ รม โดย ที่ รม ได้ เคย สังเกต
 เห็น เจ้า หล่อน ออก จะ เปน ผู้ ที่ เติญว ฌวาท ซื่อตรง มีความ
 คิด อย่าง สุขุม คง จะไม่ ทำ สิ่ง ที่ ไม่ พอใจ ให้ รม แน่ แท้
 ที่ เตี้ยว (ล่าว ดวงเดือน ลง มา จาก เรือน ตรง เข้าไป หา
 เห็น พิเชียร มี กิริยาไม่ สบาย ก็ เข้าไป ถาม)

ดาวเล็กศักดิ์รอย ๐ (ดวงเดือน) เปน จ๊ะได, ไป
 หรือ กะ, หน้า สดุด ไปรด อย่า ปรด, ซ้อย บอก, ออก เกิด หนา
 เกิด มี เรือง, เคือง ขุน, มุ่น วิญญา ดึง ไค ขา, ซ้อย หยาก
 พัง, แท้ ตั้งใจ เมื่อ ซ้อย มี, โอกาส, ดำมารถ ช่วย จะทำ
 ด้วย, ใจ ตรง, อย่า สงสัย ไป จน กว่า, จะ ดำเร็จ, เสร็จ สัม
 ใจ เปน จ๊ะได, ละ เจ้ากา, อย่าง หนึ่ง ึ่ง (ถูกคู่) ดำเนียง

หวาน, ต่ำนไศตร์, มาโนช น้อย หนุ่ม นาย ร้อย, ละห้อย
 พระวง, หลง กระศัลย์ พิศ หน้า ดาว, ชาว จม ดม, ประพรม
 พรรณ ยิงออกอน, จะเออนเอ่ย, เนตยดา ๗ ๖ คำ เจรจา
 (ดวงเดือน) พี่ นาย ย้อย เตอด รอน ดั่งใด หรือ เจ้าแก้ว

โปรด บอก ข้อย หน้อย เกอะ ข้อย ย้อนใจ เหลือ เกิน
 (พิเชียร) แม่ ดวงเดือน ชื่นใจของพี่ ๆ นี้ คับใจ จริงๆ
 ที่จะ บอกให้ หล่อน ทราบ

(ดวงเดือน) โธ่ บอก เกอะ เจ้าแก้ว เมื่อ ข้อย จะ มี
 หนทาง ช่วย ได้บ้าง

(พิเชียร) ขอบใจ ที่ สุด ยอดรักของพี่ พี่ เกรง
 หล่อน จะ เสียใจ

(ดวงเดือน) เอ๊ะ ทำไม ละ เจ้าแก้ว บอก เกิด เจ้าแก้ว
 ข้อย หน้อย บ่เสียใจ ดอก คุณ บ่บอกเสียใจ อีก จะ ทำ ให้
 ข้อย หน้อย เสียใจ และ เห็น ว่า คุณ บ่รัก ข้อย หน้อย จริง

(พิเชียร) โอ้ย เปตาเดย ที่เดียว หล่อน เมื่อ พี่
 ได้ พัง คำ อัน หวาน จับใจ ของ หล่อน ใน การ ที่ ช่วย พี่
 กระทำให้ พี่ มี ความ รัก ทว่ ชน อีก หตาย เท่า และ ขอ ให้

เชื่อว่า ความรักของพี่เป็นความรักอย่างเอก ซึ่งไม่มี
 สิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทำให้ใจพี่เปลี่ยนแปลงไปเลยได้
 การที่พี่จะบอก ก็โดยรู้ดีอยู่แล้วว่า จะนำซึ่งความไม่
 พอใจมาให้แก่หล่อน แต่อย่างไรก็ดี พี่เชื่อในความ
 รักหล่อน แหะหล่อน คงเห็นใจพี่ พี่จึงจะบอกให้
 หล่อนทราบโดยความจริงใจ แหะคงจะไม่ทำให้หล่อน
 เกิดยศซึ่งพี่เป็นแน่نون

(ดวงเดือน) บอก แหะ เจ้าก็ (พี่เขียร์ ๔ ท่อน
 จ้อง ดู ดวงเดือน)

แขกดำหรัย รับดนตรี ๑ (พี่เขียร์) ๑ ยอด
 ชวตร, ชน จิตร พี่, คราวนี้ นอน จำต้องขอ, ดาโกด, ไม่
 เห็น หน้า ด้วย จน จิตร, ก็จมี, ยอด ชวา มา คิด ตรา,
 บังคับให้, ไปจาก กัน

(สร้อย) จำนิราศ, อนารกกรรม, นำذنอง สุด แฉ่น
 จักครอง เคยขึ้นชมปอง นานเวดา เข็มคู่ชทุกซ์
 ดั่งมา ย่ำแคลง แหนงวิญญา ไกลแก้วตา จนใจ เอย

๒ การ สงคราม, ตาม ชยุก, รุก ประชิด เดือน ระกิด,

ให้พราก,ไปจาก ขวัญ งดอง ชาติ,มาท่อนอง,ช่องเกี่ยว
พน ส้มเหตุอัน,ควรรดา,อย่าเสียใจ

(สร้อย) สวรรค์ยิ่ง,มิ่ง ขวัญ,จำนมาย เคยปดิม
ฤๅ วาย,แต่^๕ น จัก คดาณ้ำ ฤทัย ราชกิจ มี คิต ห่อนไกต
ขอ ชม ส้มใจ คตลอด พี่ไม่^๕ ทง เคย

(พิเชียร) นี่แหละ เป็นสิ่งซึ่งบังคับ^๕ พี่ให้ ไป จากห่อ
แต่ ความ เป็น จริง พี่ไม่ เจตนา ที่ จะ ทอดทิ้งให้ ห่อ^๕ นได้รับ
ความ ครอบใจ เคย เพราะณ^๕ น พี่ หวังใจ ว่า ห่อ^๕ น
คง จะ รู้^๕ ถึง ความ จำเป็น ของ พี่ อย่างไร

ดาว ครอบ ๑ (ลูกคู่) ถวิล วิโยค,ไศรภ ทรวง,
ดวง เดือน ดาว งดอน ร้าว,อก^๕ คน,ส่อน^๕ ให้ สุด จะ ชัด,
ทักทาน,ประการใด อรุ^๕ ใหม่,ส่อ^๕ ก้อง,คดัง ดาน ๒ คำ

ดาว เด็ก ๑ (ดวงเดือน) ๑ โอ^๕ นาย ฮ้อย,ขึ้น
ขึ้น^๕ น,ขึ้น^๕ น ทุก เมื่อ พี่ จะ^๕ เมื่อ,แรม ร้าง,ห่าง สมาน

๒ ไปรดรภก,ช้อย บ้าง เหนอ,อย่า เพ้อ ราน ดิม
ดั่งดาว,๗ดาว คู่ ยาก,ฝาก ชีว

(สร้อย) อาดัย เคย อาดัย พี่ เมื่อ อาดัย เดี่ยว เหลือ

นัก แด้ว เมื่อ เคยดำราญ นับนาน จะ แด้ว จะตื่น ผ่อง
 แฉ้ว ยาม พี่ ไก่ด โอ้ย ออก ข้อย เอ้ย ลุด จะ เหา จะ
 เค็ร่า ฤทัย จะ ก่น แต่ ให้มีได้ วาย วัน จะ ไครก จะ คัดย
 จำ พราก จาก ก้น หนอ เอย

๑ (พิเชียร) ไช้แก้วตา, ชีวาทหาร, สงสารนัก อุดำให้
 หัก, ความ อาตย, ใน ตัว พี่

๒ จง เต้พย ศุข, ศิริพัฒน์, ลุดดี เวดามี่, คง ได้
 พบ, ประสบ กัน

(ลุดย) ชื่น ใจ เอย ชื่น ใจ เหลือ แด้ว ชื่น ใจ
 ยาม แด้ว นิราศ ไก่ด ผืน ไครก ผืน เค็ร่า ผืน เหา ฤทัย
 เกอะ อย่าง ร่า ให้ พี่ ขอ ดา หนายอด รัก เอ้ย จำจิตร
 จาก จำพราก จำลัด เวร มา กำจัด ลุดดี ศุข คดา
 อย่าง พุ่ม อย่าง ฟาย จง ห้าม เหือด หาย เกิด เอย

(พิเชียร) นึ่ง เตี้ย เกอะ หล่อน จะ ร้อง ให้ ร้อง ห่ม
 ไป ทำไม มี จำเปน แด้ว ขอ ให้ เชื้อ เกอะ ว่า พี่ จะไม่ ไป
 จาก หล่อน เอย ความ ศุข ของ พี่ ที่ ได้รับ อยู่ ทุก วัน นี มา
 จาก หล่อน ทง ด้น แม่ แต่ เวดามี่ พี่ ต้อง จาก หล่อน ไป

นาน ก็ ดี พี่ จะ ไม่ ดั้น ระฤก ถึง ความ รัก ของ เรา เปน
 อัน ชาติ คำ ไต ที่ พี่ พุด แลว ขอ ให้ ถือ ว่า เปน คำ อัน
 บริสุทธิ์ จริง ทง สัน ถึง อย่าง ไว ก็ ดี พี่ ก็ จะ ต้อง จาก ไป
 แหะ คง จะ มี เวลา พบ กัน อีก ถ้า ชีวิต ปรัง อยู่ จัง มิ ควร
 จะ ร้อง ให้ ร้อง ห่ม ไป โดย ไซ เหตุ

(ดวง เดือน) คุณ จะ มี เวลา กับ เมีย ไต บอก
 ให้ ช้อย น้อย ฮู้ ไต ไหม ละ เจ้า กะ

(พี่ เขียร) โอ ยอด รัก ของ พี่ เปน อัน เหลือ นิสัย
 เทียว ที่ จะ ทราบ เวลา ไต ถ้า จะ ให้ พี่ บอก ก็ เท่า จะ ให้
 พี่ ปด หล่อน เด่น เท่านั้น พี่ จะ ไม่ ยอม หลอก หล่อน
 เดย แม่ แต่ คำ เดียว

(ดวง เดือน) คุณ เมื่อ แลว ขอ ให้ ระฤก ถึง ช้อย น้อย
 ให้ มาก นะ เจ้า กะ

(พี่ เขียร) แน่ นอน ที่ เดียว พี่ จะ ดั้น ความ รัก หรือ ดั้น
 ระฤก ถึง หล่อน ไม่ ไต เดย (กอด ดาว ทอด กาย ลง ที่ ตัก)

ดาว เนียง รัตน ตรี ๐ (ลูก กู) ๑ ปดิม ฤทัย เอย
 ชวน เขย ชม กัน ดั้น ไศรย ศัลย์ ไผ่ ผัน ปรี ดี แจ่ม เอย

แจ่ม ทรวง ดาว ครี ชื่น อารมย์ ทวี เช้า ชื่น เอย

๒ โฉม อะเครือ เอย เชอ ชวน เด่นหา น้า อรา
วาศนา คู่ กัน ดาวัดดี เอย ดาวัดดี แด้น ชุ่ม ชื่น แซ่ม
ขวัญ กระเชม คัดย นก เอย

๓ บรรเทิง จิตร เอย ร่วม มิตร ต่าง ดาว เด็ด น่อง
ดาว อะกราว เอี่ยม ดอ ดอง เอย ดอง เคตา เคียด คดอ
ชวย โฉม โฉม ล่อ พระเน้า พระนอ ช่ม เอย

ใบ้ คดั่ง รับ ดนตรี ๐ (ลูกคู่) ถวิตรฤก, รั้งัก
เวดา, จะ จาก มิตร เคย เชย ชิด, จำต้อง ไกล, ให้ กระคัดย
เดี้ยว ด่วน, ด่ ทาน ทรวง, ดวง ชื่น พร้า ร้า พรณ, อำดา,
โอ้อาวรณ ๗ ๒ คำ

(พิเชียร ตั้งเตี้ย ว่า ในเวดา ตัวไม่ อยู่อย่า เสร้า ไครก
ไป พอ เด็จ ดงคราม แล้ว จะ กลับ มา รับ จะไม่ ไป ก็ ไม่
ได้ ต้อง ถ้อ การ เจ้า เปน ใหญ่ เพราะ ท่าน ได้ มี พระคุณ
ปกเกล้า ให้ ร่ม เย็น มา ช้านาน จำต้อง นดอง พระคุณ ท่าน
ดาว ด่ ทอน พอ แม่เถ้า คำแปง ลง มา พิเชียร ชแจง ถึง การ
ที่ จะ ต้อง ไป และ ฝาก ผั่ง ดวง เดือน แม่เถ้า ด่งดาร์ ชวย

อวยศีล อวยพร ให้มีไชย ศุข สวัสดิ์ และ ว่าให้ ชื่นไป รับ
 ประทานบนเฝ้า และ จะได้จัดแจงเตรียมของให้ไป แม่
 เกา ชนเรือนทาง น กกอดคอกัน ร้องให้ พิณพาทย์ ทำโอด)

ดา เณร ดง คดอ คนตรี ๑ (ลูกคู่) อนารถ สอง
 ดาว หนุ่ม อูระ ร่ม ร้อน ฤดี แค้น ระกำ ชำ ทวี จะ จรด
 จากไป ขาด ชื่น ชม นาง จำเริญ จำร้าง จำห่าง กัน ไกล
 เดี่ยว สุด ดยของ หม่น หมอง ฤทัย โอ้ เหลือ อาลัย จน
 ใจ จำจร โอ้ ดาว แค้น ด้วย อ่อน ระทวย อารมณ์
 กำลักรวณ สัก่อน เรา ร้อน วิญญา หวน ห่วง คู่ รัก กระอัก
 อูรา ร่ำ ร้อง โศกา ยาม อาศร เอย โอด

(บิด ม่าน)

ชุดที่ ๓

ข่าว ตาม มิตร

(ฉาก อย่าง เดียว กับ ชุดที่ ๒ เวลห่าง จาก กัน
๑๕ วัน ตัว ดคร มี นาย ร้อย ตรี พิเชียร เดิน เข้า มา ใน ส่วน)

อัครินทราหุ รับ คนตรี ๑ (ลูกคู่) ประเสริฐ ชาย,
นาย พิเชียร, พาก เพียร นก โดย ความ รัก, ชาติ ฌดอง,
ครอง ผันผอน มีคิด แก่, เนื่อย ดำบาก, ยาก อาทร ณรงค์
รอน, ดัง ไฟรี, ที่ จันทาณ รับ อาษา, มา อีก ครั้ง, มุ่ง หวัง
จิตร ไป แก่ มิตร, วิชิต ชาย, นาย ทหาร ที่ ถูก จับ, ไป
คราว ก่อน, เมื่อ รอน ราชู ทั้ง ใคร่ ทราบ, เหตุการ, ใน
กองทัพ ของ ชำคัก, ว่า ดำเนิน, เดินทาง ไหน เพื่อจะได้,
มา ประกอบ, คิด สอบ กับ อีก ชัน หนึ่ง, ช่วย ความ คิด,
กิจการทัพ ให้ เสร็จ จักรรพ, คักส่งบ, จบ โดยไว (พิเชียร)
เมื่อ โอกาส, มี แสง, แห่ง ความ ดี มีควร มี, จิตร พรัน,
นึก หวน ไหว มัว ระภ, ถึง ชีวิตร, คิด กัดว โภย นั้น
มิใช่, ชาติ ทหาร, เชี่ยว ชาญ พอ ทั้ง น โสค, โฉดก ดี, ที่ จะ

หอสมุดแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ นครราชสีมา

ข่าว ตาม มิตร

๒๙

พบ ได้ ประสบ, ชื่น ชื่น, หนัก หนา หนอ หด่อน คง
ปดม, ดม เคระ, พเน้า พนอ เช้า ช ชอ, คดอ เคดัย, เชียร์
ชื่น ใจ ๓๐ คำ เจริญ

(พิเชียร) พอ ผม ไป ถึง กองทัพ เมื่อ วัน ก่อน ก็
ได้ ทราบ ความ จาก พลทหารคนหนึ่ง ที่ กลับ มา ได้ ว่า นาย
ร้อย ตรี วิชิต ถูก ซ้ำคัก จับ ไป ได้ และ พา กัน เข้า ใจ ว่า
ผม ตาย หรือ ซ้ำคัก จับ ไป ได้ เหมือน กัน ท่าน แม่ทัพ
จึง บัญชา ให้ หลวง วิเศษสงคราม กอง ระวัง หน้า ยก
ทหาร มา ค้ พวก ช่อ เพื่อ แก่ ไช เอา ผม หรือ นาย ร้อย
ตรี วิชิต ให้ หลุด มา จาก เงอม มือ ซ้ำคัก แต่ ก็ ไม่
เปน ผล สำเร็จ เพราะ พวก ช่อ ค่อ ดู ระวัง รักษา แข็ง แรง
นัก ท่าน จึง ตั้ง ให้ ประชุม นาย ทหาร เพื่อ ดำริห์ การ
ค่อ ไป ใน ครั้ง ที่ สุด ผม จึง รับ อาษา มา อีก ครั้ง หนึ่ง
จะ ปลอม ตัว เข้า ไป ดับ การ ใน กองทัพ ซ้ำคัก และ ถ้า มี
โอกาส พอ ก็ จะ ได้ แก่ ไช ช่วย นาย ร้อย ตรี วิชิต เดี่ยว ที่ เดี่ยว
แต่ กอง ลาด ตระเวน มา รายงาน ว่า มี ด้าน เดี่ยว ทาง
ตัวน ออก เท้า นั้น ทหาร ซ้ำคัก เบบาง พอ จะ เข้า ไป ได้

ด้ตวก กว่า ทาง อื่น จัง เปน อื่น ตกตง ว่า มม จะ ต้อง มา
 ทาง ด้าน ตวัน ออก แต่ เปน โอกาศ อื่น ดี ที่ ต้อง ร่วม ทาง
 ผ่าน มา ทาง บ้าน ยอด รัก ของ มม คง จะ มี เวลา พบ กัน
 ได้ บ้าง เด็ก น้อย โดย เวลา ๒๔ ชั่วโมง ที่ จะ มี กองทัพ
 ยก มา ช่วย มม นั้น ยัง นาน นึก (ดู นาฬิกา) นี่ พัง ด่วง ไป
 ได้ ชั่วโมง เศษ เท่า นั้น (เดิน วน เวียน อยู่ ดัก ครัว หนึ่ง
 หวน คิด ชน มา ได้) เอ๊ะ—นี่ มม มา ราชการ ไม่ใช่ หรือ

ได้ ๑ (ดู กุ) หวน ระฤก, นึก ถึง ราช, การ เจ้า เปน
 เหตุ เข้า, มา สัก ดิด, เตือน จิตร ให้ รับ กระทำ, เดีย ก่อน,
 รับ ร้อน ไป มิควร ไผ่, ผัน พะวง, หลง คุ้รัก พอ จะ ก้าว, ทำ
 ออก, ไป นอก ส่วน โฉน หวน, แว่ว ดำ เนียง, เดียง ประจักษ์
 (สาว ดวง เดือน กับ ยวง คำ ถือ กระจ่า จะ ลง มา เก็บ ดอกไม้
 แด เห็น เมื่อ เวลา พิเชียร จะ ออก ไป จาก ส่วน สาว เรียก
 แด มา ยึด ข้อมือ ไว้ ถาม ว่า “มาถึง แล้ว ทำไม ไม่
 ชน ไป บน เย้า” พิเชียร สท่อน ลูก คุ้ ร้อง ต่อ เวลา สาว
 มา จับ ข้อมือ พิเชียร ให้ หยุด) ก็ พอ มือ, อื่น นม หนึ่ง,

ซึ่ง ดู ชัก กับ ทั้ง ภักตร์, อัน ผ่อง ขาว, น้ำ เห็น ยว ไร่ ฯ

๕ คำ เจริญ (ล่าว คัด พ้อ ต่าง ๆ)

ลาวดำเนินทราย รับดนตรี ๑ (ดวงเดือน) ๑ โอ
คุณ ขา, ดัน เมตตา, ขา น้อย หรือ ไย มี รือ, ความ หลั่ง,
บาง จะ ได้

๒ หรือ หมด ยาง, แล่นหา, ปัดม อาลัย พี่ จัง ไม่,
นอ เยียบ เย่า, เข้า บ้าน เนอ อนารก กรรม นำ ส่นอง
เผื่อ เผ่า แต่ ตรอง ทุก เวลา ทน อาดูร ชุ่น วิญญา คย
ไม้ ชา วัน เอย

(ล้อ ย) แล่น คนึง กระสัดย ถึง บ่วาย ทุก
วัน เอย คัง จิตร หมาย ห่อน คดา ยลัก เมื่อ เชื้อ
เยียบ ไค มา เบื่อ บ่ กอบ เกอ เหมือน กอน เอย

๑ โอ ย ชำ ใจ, กระไร ตัว, ช่าง ชั่ว ชำ แผอ หน้า,
ยัง ทยาน, ทหาร เหนอ

๒ เผ่า แต่ รัก, นก หดง, พวง เพอ ก็ กัดบ เกอ, นอ
เขา สัด, คัด อาลัย โอ เชื้อ น้ำ คำ หวาน จัง คอง

รำคาญใจ ทว่า เมื่อแรกรักก็ว่าดี มาบัดนี้ กลับ
 กลายเลย

(สร้อย) ฟัง ดยของ ปอง ฝาก รัก กับ นาย เลย
 ไฉน จึง ผลัก หัก ให้ กระเด็น เอ้อ ดุด จะ แฉ่น เชิญ ความ
 ยาก ห่อน เห็น ก่อน เลย

๑ (พิเชียร) เชิญ หัน หู, ฟัง พี่ ก่อน, อย่า รอน พ้อ
 ชาติ น ชอ, เคียง ชิด, พิศ มัย

๒ มีไซ่ หลวง, หลอก เด่น, จง เห็นใจ นาย ท่าน ไซ้,
 น้อ มา ต้อง หัก, รัก พัว พาน น้อม มนั้ ประวัติ เด่มอ
 มีชอ เพิก เผลอ ลัก เวลา ตลอด ชีวิตร์ คิด รัก แก้ว ตา
 แหมบ เด่นหาญา จาง เลย

(สร้อย) หวัง ถนอม จอม ขวัญ ของพี่ ดวง
 เดือน เลย จง เชื่อ ว่าที่ บ่มี กลับ กลาย หนะ เห็น ออก
 พี่ ชาย เกอะ ยอด ล้าย ลวาลดี เลย

(พิเชียร) เชื้อ หรือ ยิง จะ แม่ ดวง เดือน หล่อน
 คง เคย ทราบ นิสัย ของ พี่ พอ อยู่ แล้ว ใน ชีวิตร์ ของ พี่
 จะ ไม่ ยอม ให้ ใคร ชน ชื้อ ว่า พี่ หลอก ดวง โลก เดย์ เปน อัน

ข่าวตามมิตร

๓๓

ขาด หด่อน ก็ คง ไม่ เคย ได้ ยิน ได้ ฟัง ว่า พี่ เคย ปด
หด่อน เลย แม่ แต่ หน เดียว มิใช่ หรือ เพราะฉะนั้น หด่อน
ไม่ควร คิด เช่น นั้น เลย เปน อันขาด

(ดวงเดือน) ก็ เปน จ๊ะ ไต่ คุณ มา แล้วยัง ไม่ ทน
จะ ชื่น เข้า ก็ จะ กดบ ไป เสีย ด่า นั้น มิแปลว่า คุณ เก๊จริง
ช้อย น้อย หรือ นี่ หาก ว่า ช้อย น้อย มา พบ เข้า คุณ ถึง
ได้ หยด

(พิเชียร) โอ้ย—แม่ ดวงเดือน ไม่ ใช่ เช่น นั้น ดย
ความ รัก ของ นี้ ถ้า จะ แปลง ลง เปน วัตถุ สิ่ง หนึ่ง สิ่งใด แล้วย
จะ หา ยาก ที่ สุด แม่ จะ หา ได้ ก็ เปน ราคา อัน แพง ที่ สุด
เหมือน กัน แต่ เปน การ ยาก ที่ จะ ให้ พี่ แสดง ให้ หด่อน
เห็น ได้ โดย ภายนอก นอก จะ อาศัย ความ คิด อัน ลุ่ม
ของ หด่อน พินิจวิจารณ์ และ เชื่อ ตาม น้ำ ใจ รจริง ที่
พี่ ได้ กล่าว มา น

(ดวงเดือน) นั้น คุณทำไม จัง บัชนไป หา ช้อยน้อย
บน เย่า ละ

(พิเชียร) พี่ชอบบอกเป็นความจริงใจว่า ชั้น
 แรกเมื่อพี่ย่างเข้ามาสู่ในวงบ้านของหล่อน ก็ตั้งใจ
 ที่จะขึ้นไปให้พบหล่อนเหมือนกัน แต่มีสิ่งซึ่งมา
 ดุ้ดใจให้พี่กลับความคิดทันที คือพี่มาราชการ จะ
 เข้าไปสืบเหตุการณ์ในกองทัพข้าศึก และคิดอ่าน
 ช่วยเพื่อนทหารผู้ร่วมชาติของพี่ให้หลุดพ้นจากอันตราย
 ความเป็นจริงเช่นนั้น หล่อนจะไม่เห็นหัวอกพี่บ้างหรือ
 (กอดสาวเห็นใจเข้าซ้กัน ยวงคำเดียวไปทางหนึ่ง)

ดาวคำหอม รับดนตรี ๑ (ลูกคู่) ๑ เล่นระบำ
 คำแดง แจ่มแจ้ง, ในฤทัยสาว นอนมอบ นอบกับ
 ตัก รักตรึงมองขาว แงเงื่อนงาม อะคร้าว, เด็ดแดน ดาว
 หาไหนเลย

๒ โนมสรวยเนิดๆ ประเสริฐสองรา งามสน
 หนุ่มหน้า เล่นหาทหาร น้ำชุ่มชื่นดวงมady ะเวง
 รื่นสำราญ แล่นเบิกบานใจเลย

๓ (ดวงเดือน) โอ้นายฮ้อยสั้น ช้วนช้าน้อย

ข่าว ตาม มิตร

๓๕

อย่าร้าง ห่าง ขอย นาน คดอย กัดบ มา เมื่อ ถอด บัดนี้

ดัก ด้ร่า อย่า ด้ม กรุณา ยาม ด้บ ด้า หนอ เอย

๑ (ดูกคู้) พิเชียร แว่ว, แก้ว ก้อง ศรี, พาที่ ด้นอง
(พิเชียร) อย่า หม่น หมอง, หนอง พิ, มิห่าง แห ยอด เอย

ยอด ชีวศิริ มิบิด แปร เสร็จ การ บ่นาน เชื้อน แะ
ถนอม รัก แม่ เดือน เอย

๒ โอเจ้า พวง ๆ โยเก แก้ว รัก หรือ จัก แคว้ว
เมอ แคว้ว กัดบ มา ราชกิจแม่ นบิตดตรา ขอ ชื้อเส้นหา
จวบ ชีว ม้วย เอย

๓ (ดูกคู้) ปดม นมัส ด้าว หนุ่ม รัก รุ่ม แดเย็น
แหม ช้น ช้วน เกษมสันต์ มิชา จิตร หวน ด้ำรก นึก
ถึง เวลา ต้อง พราก กานดา ด้ำน ลา ด้ถึง เอย
(พูด ถึง การ ลา ต้อง ด้บไป ด้าว ด้ตด ทนที่)

ดาวดวงเดือน ด้บคนตรี ๑ (พิเชียร) โอ้ ด้ะหนอ
ดวงเดือน เอย พิ จะ ร้าง ห่าง เจ้าไป นาน โอ้, จำจิตร
นอ จำเภาะ ราชการ ทานมีพ้องพาน หนอ ชื้อจำเปน เอย

๒ จำจากเย้า จากเจ้าแก้วเห่นอ ชื่นใจเอ๋ย
 พี่เห็ดออาดัย นักเห่นอ ดวงใจเรียม ออกพี่แต่จะ
 เตรียมแม่ นวดจันทร์ เอ๋ย

๓ ขอธาดาวนั้น ห่อนหินรักร้าง กรรมเราสร้าง
 ต้องพดตพรากไป ถัดนี้ของ หม่นหมองฤทัย
 จำจิตร์จำโกด นวดเนอ

๑ (ดวงเดือน) โอ้ขุนหาญ ของช้อยเฮ้ย สุด
 เห็ดอแก้วที่แคล้วจากจร โอ้ย เป็นกรรม น้อ เมื่อ
 ร้าอาวรณ์ โอ๊ะ ออกรอนๆนัก แทบจักแตก เอ๋ย

๒ เคยปลิดเคঁร่า เมื่อทุกเช้าค่ำ อาดัยเอ๋ย บ่ห่าง
 เห็นลักเวตา เวรยุครุก รอบมา บ่ห่อนเว้นวัน เอ๋ย

๓ (ลูกคู่) ใจสุดกระศัลย์ ผูกพันห่วงน้อง สอง
 ตั้งเลี้ยพรวง เต้าร่อนทรวง เอ๋ย หม่นฝันจิตร์ห้าม
 ความรักผดัก เอ๋ย ออกจากทราวมเซยไปเนอ ๗
 (สักคจิตร์ไว้อาดัย ฝันออกไปจากสวน ดาวแดง
 จนนับสัทอน สอน พอแม่เถ่าคำแปงลง มาถามว่านาย
 ฮ้อยมาหรือ ดาวว่ามา แต่ไม่มีเวตาพอจะพบ

ข่าวตามมิตร

๓๗

แม่เถ่า ผากความคิดถึงไวด้วย คำแบ่งเห็นถูก สอน
ช่วยปลดปล่อย โยนไม่ ให้เสียใจ แลว่า จะไปเก็บ พน
ประเดี๋ยว เข้าโรงไป ดาวเดิน จะขึ้น เย้า กัด
หวน มา ยืน ถ่า ตรึก ตรอง

ดาวแพนน้อย รับดนตรี ๑ (ลูกคู่) สมองเปดียน,
เวียน ค้าง, หวน ถึง ผัว ไปแต่ตัว, คนเดียว, เขียวกดำหาญ
เกรง เกิด ภัย, ดัง ครัง ก่อน, เขารอนราน แทบวาย ปราน,
ชีวาอาศัย, ขาด กระเด็น (ดวงเดือน) ใจนาย ฮ้อย, กดำ
เกิน การ, พาน มี เหตุ เกิด อาเภท, ขึ้น จะ ร้าย, มีหมายเห็น
เพื่อน สัก คน, ก็ไม่มี, ที่ จะ เปน ช่วย พ้น ภัย, ยาม มี เหตุ,
อาเภทภัย (ลูกคู่) เดิน ๆ ตรอง, หา ช่อง, ด้วย เต็มจิตร
(ดวงเดือน) เกอะชีวิต, อดิศ์สอน, ยืนปองให้ ถวาย
ชีพ, เต็ม สำนารถ, แก่ชาติไทย มีไฉ่ ใจ, เกรง คร้าม, ขาม
เสีย ดาย ๗ ๖ คำ เจริญ

(ดวงเดือน) ความ กดำ หาญ ของ นาย ฮ้อย น้า
กลัว จะ อันตราย แก่ ตน โดยที่ไปคนเดียว ถ้าไม่มีเหตุ

ก็ ดี อยู่ ก็ เผลอ มี ชน จะ มี เกิด ร้าย แก่ ตน หรือ ควร
 จะ ถก ค รอย ไป ดู เ จะ เปน ประโยชน์ กว่า จะ หนึ่ง ดู ดาย
 (ชน เข้า ไป แม่ เถา คำ เปง หอบ พน เรอ ว่า ออก มา ผ่า
 บ่น อะไร พืม พ่า พิณ พาทย์ ทำ เพดง หนึ่ง คดอด เวตา
 กว่า ล่าว ดวง เดือน จะ ออก จัง หยุต พอ แม่ เถา ผ่า พน เสร็จ
 หอบ เข้า ไป ทาง ช้าง เข้า ล่าว ดวง เดือน ออก แต่ง ตัว
 เปน อ้อ ถือ เบรา หนึ่ง มา ใน มือ ด้วย)

ต้อง น่าน เด็ก ๐ (ดู คู้) น้ำ ใจ กดำ, ล่า มิ ภา กิด,
 ล่ม คมิ ตรี ยอม อุทิศ, แก่ ชาติ ไทย, น้อม ใจ หมา ย มุ่ง
 ล่นอง, ปอง เสนอ, เสนอ ชาย หวัง ขยาย, ไว้ ช้อ, ฤา ขจร ฯ
 ๒ คำ เจรจา

๐ ทยอย แด้ว เพดง หนึ่ง (พอ จะ ออก จาก ล้วน
 ไป ก็ พอ)

(บิด ม่าน)

ชุดที่ ๔
ชีวิตร์ ดำม

(ฅากใน ค่าย ที่ คุมขัง กองทัพ ่อ คัว ละคร มี นายร้อย
ตรี วิชิต ถูก ขัง อยู่ใน กรง เหล็ก ทหาร ่อ คน หนึ่ง ยืน ยาม
ระวัง อยู่)

คณาว แปลง รับคนตรี ๐ (ถูก) ความ กันดาร,
สั่งหาญ โขค, โลก มนุษย์ อนารถ ลุด, จะ คิด เห็น, มี เว้น
ผ่อน กรรม คอย เจริญ, เพิ่ม วิบัติ, เหลือ คัด ตอน รือ ทง
ถอน, ให้ หาย, เค็ดอนคดาไป แม้ แต่ ตน, จะ ดำรง,
องอาจ กดำ ถึง เวธา, แล่ว หลกกล, หนี หรือ ไหว มีควร
จะ, โทรมนัศ, อัดอัดใจ สกตได้, และ เปน ที่, ดี แก่ ตน ดัง
เช่น ชาย, นาย วิชิต, มี คิด ท้อ หนี แต่ ขอ, ผดุง ชาติ, มุ่ง
หมาย ผด หาก แต่ คัว, จะ อัน ตราย, ถึง วาย ษนน์ ก็ มี
สน, ใจ คนึง, ทัง เลี้ย ดาย ๗ ๖ คำ เจริญ

(คิด มานะ ถือ คัว ว่า ชาติ ทหาร เล่มอ มี กิริยา องอาจ
ไม่ ท้อ ถอย ต่อ อันตราย ลัก ครัว หนึ่ง มี พล ทหาร คน หนึ่ง

มาเปลี่ยนยาม คนเก่าออกไป ยามคนใหม่ตาขวาแดง
ข้างนอกเสมอ)

ดาวสามท่อน ๐ (ถูกคู่) คนยามใหม่,ใคร อย่า
หลง,สงสัย คิด บั๊จจา มิตร,ของ ฮ่อ หาก,ไม่ ท้อ หมาย
เพื่อ หวัง ช่วย,เพื่อน ร่วมชาติ,อาชญา ชาย ฮ่อ ทั้งหลาย,
มิได้ แคลง,แห่ง ว่า ปลอม (พิเชียร พุดกับ วิจิตร) จำได้
ใหม่,ใคร คน น,นี้ น้า เฮอ หรือ จะ เอะ,ดื่มไป,ไม่ ไซ้
ยอม นี นะ นี,คน น,นี้ คน ปลอม คดบ อ้อม,มา ดับ
การ,พึง พาน พบ เพื่อน วัน นี, (วิจิต) เออ พิเชียร,
เพียร เก่งกาจ ความ สามารถ,ไม่ ท้อ ถอย,คอย หัก หด
นึก ว่า ตาย,เหมือน กัน,เมื่อ วัน รบ (พิเชียร) เปลา
ดล,ไป ดอก คุณ, (วิจิต) เปน บุญ ชี ช่าง เก่งกล้า,
เข้า มา,ใน นีได้ (พิเชียร) มิ เปน ไ,มัน ไม่ รู้,ผม
อยู่ นี เอะ อย่า ช้า,ว่า ไ,จะไม่ ดี เดียว เกิด มี,วิ แว
พลัน,มัน จะ แคลง ๗ ๘ คำ เจริญ

(พิเชียร) เตรียมตัว เอะ คว้า เดียวจะอินทราย เวดา
น โอกาส เหมาะ ดี แล้ว

(วิชีวิต) เอา เกอะครบ ลง มือ ก็ได้ (จะ ลง มือ งัด
 ลูก กรง เดี้ยง กักกัก ข้าง นอก ก็ ระวัง มี ย่อ เดิน ผ่าน ข้าง
 นอก ไป มา อยู่ สอง ตาม ครัง ลัก ครัว พิเชียร ออกไป มอง ดู
 เห็น ว่าง คน ก็ เข้า มา ช่วย งัด อย่าง เดิม พอ จวน จะ หลุด
 ออก มา ได้ ก็ บัง เญย มี ย่อ คน หนึ่ง ถ้อ อาหาร เรือรา
 เข้า มา เพื่อ จะ ให้ นาย วิชีวิต) เห็น เข้า ร้อง โวย วาย
 พิเชียร ไม่ ทน จะ ชัก อาวุธ ออก บ้อง กัน คิว ก็มี พวก ย่อ
 กรู กัน เข้า มา ช่วย กัน จับ ไว้ ได้ เป็ดอง เลื่อ ออก เห็น
 เปน ทหาร ไทย ยิง โกรธ ใหญ่ ช่วย กัน ซ่อมแซม กรง แล้ว
 จับ พิเชียร และ วิชีวิต มัด เอา ชัง รวม กัน ไว้ ใน กรง เดียว
 กัน อีก ใน ที่ ระหว่าง ที่ เอะอะ กัน นั้น มี ย่อ คน หนึ่ง
 แ่ดง กิริยา ปลาดไม่ ชอบ พวก ย่อ ด้วย กัน แต่ ไม่ ทำให้
 ย่อ อื่น ๆ เห็น พิรุศ บาง เญย หัว น้า ย่อ เลื่อ ให้ ย่อ คน
 นั้น ยน ยาม เฝ้า แล้ว ก็ พา กัน ออก ไป พิเชียร แล วิชีวิต
 มี กิริยา องอาจ เมื่อ มี เหตุ)

ดาวดำปาง ๐ (ลูกคู่) ยาม ที่ สอง, มอง ดู ถิ่น
 ใคร แน่ พุท ไร่ แม่, ดวง เดือน, เพื่อน อย่า แหน่ง น้ำใจ

เพชร, เด็ด เดี่ยว, เชี่ยว พอ แรง เผลี่ยว แปลง คน ช่วย ชู,
 คู่ ชวา (ดวงเดือน พุด กับ นาย ร้อย) เชื้อ นาย อ้อย,
 ดม ขอย, นอย แดง หรือ น้ และ คอ, ดวง เดือน, เหมือน
 ไหม ขา เปน จะได๋, นาย ประกอบ, รอบ พินา ทำการ
 กดำ, เกิน ล้วน, ควร หรือ นาย (พิเชียร เมื่อ รู้ดี ว่า เปน
 คู่ รัก ของ ตัว ตกลง วิชิต ทิ้ง) (พิเชียร) โอ ยอดรัก, มี
 พก กัด, ตัว จะ เปน มี เกรง ผล, อาเภท, เหตุ ทั้ง หลาย
 มา ทำไม, กัน ที่ น้, มี อินทราย (วิชิต) พุท ไร่ ชาย,
 ใจ คุณ เห็น, เปน ที่ รัก (พิเชียร) ชาย ที่ ไหน, หญิง
 แท้ ๆ, (วิชิต) แน่ หรือ ครบ (พิเชียร) ไม่ ลับ ปลับ,
 หดอกเด่น, เห็น ประจักษ์ (ดวงเดือน) เวตา เหมาะ, หัน เดี่ยว
 น, เกอะ ด้นัก มัว ทำ ชัก, ช้า เห็น, บ่ เปน การ ข ๘ คำ เจรจา
 (วิชิต) นั้น คน รัก ของ คุณ
 (พิเชียร) ครบ-แน่ นอน ที่ เดี่ยว
 (วิชิต) ผม เข้าใจ ว่า พวก ฮ่อ
 (พิเชียร) เปลา-ไม่ ไซ้ เลย ที่ เดี่ยว เจ้า หล่อน

ปลดอม ตัว มา

(วิจิตบอง) เอ๊ะ—นี่ เกิดมา มี คู่รัก กัน เมื่อไร หนอ
(ตัง) คุณแน่ใจ หรือ ครับ ว่า คู่รัก ของ คุณ

(วิเชียร) ไม่ ต้อง สงสัย คุณ ไม่มี อันตราย ings
อย่า ช้า เลย พยายาม ทำการ ของ เรา อีก ครั้ง เกอะ เปน ที่ ดี ด
(หันไป ถาม ดวงเดือน) นี่ หล่อน มา ยัง ไง กัน

(ดวงเดือน) ขอย นอย เห็น คุณ มา คน เดียว เกรง จะ
อันตราย เหมือน ครัง ก่อน จึง ได้ ตาม มา ช่วย พอ ถึง ก็ เห็น
ฮือ มั่น ตรุ กัน เข้า มา ใน นี๋ สงสัย จึง ได้ ตาม เข้า มา ด้วย
ฮือ มั่น นึก ว่า พวก เดียว กัน จึง เลย ให้ ยืน ยาม

(วิจิต) แหม ช่าง กล้า หาญ จริง นะ

(พิเชียร) ขอบใจ แล้ว แม่ คน หา ไหน ไม่ได้ เหมือน
หล่อน แล้ว

(ดวงเดือน) อย่า มัว มา ขอบอก ขอบใจ เลย เตรียม
ตัว เร็ว เข้า เกอะ (ดวงเดือน ชัก มัด พับ ออก ยืน มือ เข้า ไป
ตัด เชือก แก้ม ตี ออก ได้ ทั้ง สอง นาย แล้ว ช่วย ก๊วย งัด หัก
เหล็ก ลูก กรง ออก มา ได้ แล้ว เอา เครื่อง แต่ง ตัว ที่
เตรียม มา ออก ให้ แต่ง ปลอม เปน ฮือ ทั้ง ๒ นาย และ

เอาบัน ที่ติด มา ๒ กระบอก ดึงให้ นายร้อย คน ตะ กระบอก
เดิน เข้าไป แอบ ดู ข้าง นอก เห็น พวก ฮ่อ ไม่ มี ผ่าน ไป มา
พากัน ออกไป แล้ว ปิด ประตู เดี่ยว อย่าง เดิม พิธี ยร บอก
อีก ลัก ชั่ว โมง หนึ่ง จะ มี กองทัพ ยก มา ช่วย)

ปิดม่านฆ่าเวลาครูหนึ่ง

(เปิดใหม่ ฉาก อย่าง เดิม เวลา ห่าง จาก ต้น ฉาก
ราว ๑๕ นาที พิณพาทย์ ทำ เพลง ห่อแห่ หัว หน้า ฮ่อ
กับ พวก เปิด ประตู เดิน เข้า มา เดี่ยว พูด ว่า “ ไม่ เอา ไว้
ตะ จะ ต้อง ฆ่า มัน เดี่ยว เดียว มัน จะ หิน กัน อีก ” พอ แด
เห็น คน ใน กรง ไม่ มี ก็ ตกลง ทิ้ง คน ยาม ก็ หาย ไป รู้ ดี กว่า
ถูก กด ฆ่า คัก อีก ไม่ รู้ ว่า จะ เอา โทษ ใคร เพราะ ตัว
เป่น ผู้ จัด ให้ อยู่ ยาม เอ๊ะ อะ กัน ว่า ต้อง ตาม ไป ให้ ทัน
ผิด นก ก็ เคย ตี ค่าย ไทย เดี่ยว ที่ เดียว ตั้ง ให้ ทหาร
เตรียม ตัว ก็ พอ)

ปิด ม่าน

ชุดที่ ๕

เป่น ยาม เควาะห์

(ฉาน อย่างเดียว กับ ชุดที่ ๑ เวลา ห่าง จาก ชุด ที่ ๔
ประมาณ ๓๐ นาที แรก เบ็ด ฉาก มี สิ่ง สัตว์ ออก ตามเคย
ดนตรี บรรเลง เพลง ดาว ส้มเต๋จ)

ดาว ส้มเต๋จ รับ ดนตรี ๑ (ลูกคู่) สุริยา, สอง
อากาศ, โอภาศ แสง ระเด่น แดง, แล้ว อำพร, ร้อน ทุก ย่าน
(นื่อง เน็ด ฉาย, อติเรก สาย แสง เขย) สุกุณชาติ, ผาด
ฉิน, บิน ทยาน ตม พัด พาน, ไชย ชาย, สบาย ทรวง
(ะริน ะรวย, พระพาย ชวย ฉิว เขย) ไช้ ถึง กาด,
วน น, จะ มี เหตุ พิง ส้มเกท, ชีวิตร์ มนุษย์, จะ รุด ร่วง
(เตี้ยว สุกุณ สยอง เวร เป่น กอง คอย ดัง ผดามญ เขย)
แถบ ป่า เขียว, น้ำ จะ เปดียว, ฤดี ดวง กรวม เป่น ห่วง,
บ่วง बाद, อนารถ ครัน (วาบ อาตุรเต มินาน ก็ จะ แด
เห็น เขย) ๗ ๕ คำ เจริจา

(พอ ดนตรี หยุด สิ่ง สัตว์ ค่อย ๆ หาย ไป สัก ครู่ ได้)

ยืนเคียงบัน แต่ ไถ่ หนึ่ง แด้วเคียง ยิง ก็ ถนัด เข้า
 มา ทุก ที่ ประเดี้ยว ดาว ดวงเดือน กับ นาย พิเชียรเกาะมือ
 พา กัน ถอย หลัง ออก มา จาก ชาย ป่า พร้อม กับ นาย
 วิชิต ที่ แผล ถูก บัน เตือด อาบ มา ทง ๓ คน เครื่อง
 แต่ง ตัว ที่ แต่ง ปลอม เปน ฮ่อ มา ก็ หลุด กระจาย ออก ต่าง
 พา กัน ยิง ไต่ คอบ ชาศิก จน สุด กำลัง พวกฮ่อ ก็ ทุ่ม เท
 ได้ กระชั้น เข้า มา ก็ พอ ปะทะ กับ หลวง วิเศษ สังคราม
 กอง ระวัง น้า คุณ ทหาร ตาม มา ช่วย แด้ว ช่วย กัน ต่อ
 สู้ รุก ได้ ชาศิก แดก กระจาย นาย วิชิต เคย ได้ ตาม ยิง
 ชาศิก ไป ด้วย พวกฮ่อ ถูก บัน ต้ม ตาย อยู่ แถว นน บาง
 ล้วน ดาว ดวงเดือน แด้ว พิเชียร หมด กำลัง ต้ม ลง สดบ พิณ
 พาทย ทำ เพลง เคดมาธิ พิเชียร พน ขน ประคอง ดาว
 เรือก ไม่มี เคียง คอบ คดถึง แด้ว ร้อง ให้ พอ ดาว รู้ สึก
 ตั้ง ลา ได้ คำ เคี้ยว ก็ สิ้นใจ โอด)

สุทธาภรรแสง ๐ (ถูกคู่) โอ้ เกราะ หักรรณ, กระหน่ำ
 รุก, ชยูก ประชิด ดาว เจ้า ปลิด, ปลด ชีว, ลง อาลัย

หอสมุดแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ นครราชสีมา

เป่น ยาม เคาระห์

๕๙

เคย โลก เขา จะ เว้น ธรรม์เสรีญ์ เลี้ย ได้ ความ ดี ของ
ห่อ่น ก็ คง จะ ปราบฏ อยู่ ไม่ มี ที่ ดั้น ดุค ส่วน ชั่ววิตร
ของ เรา รัก จะ มา ทำตาย เลี้ย สำหรับ การ ที่ ไม่ ด้ จะ เปน
ประโยชน์ แลว ก็ ควร ประหยัด ยัง แด ตรอง หน้า หลัง
ไว้ ก่อน ขอ ให้ เชื้อ แด เวดานี้ ก็ ปราบ ย่อ เสรีจ แลว
พิเชียร เชื้อ ด้ ด้ กด อด กถันความ เสร้า ไครก ก็ พอ หลวง
วิเศษ สงคราม กับ พด ทหาร คุม หัว หน้า ย่อ แด พวก ย่อ ที่
จับ มา ได้ ออกมา แด เห็น ศพ ด้าว เข้านึก สงเวช ด้ัง
พด ทหาร ให้ จัดการ เรา จะ เอา ศพ ไป ก็ พอ)

บิต ม่าน หน้า โรง

จบ เรื่อง

ธรรม์เสรีญ์ พระ บารมี

895.91202

104

๙ ๙๖๖ ข

พ.๓๒ ข. 15541

ทะเลบัน

๗